

[Justitsministeren.]

Musik, er der jo en længere Beskyttelse, men for Restauratørerne drejer det sig praktisk talt om de moderne Schlagere. Det er oplyst for mig, at „Koda“ ikke skrider ind, medmindre det er klart, at Restauratøren nødvendigvis har maattet vide Besked.

For det tredje spurgte det ærede Medlem, om Justitsministeren vilde foranledige en skarpere Afgrænsning af „Koda“s Samarbejde med Politiet, saaledes at Sammenblanding af offentlige og private Interesser undgaas. En saadan Sammenblanding har aldrig fundet Sted paa dette Omraade, saa Spørgsmaalet maa afvises som ganske hensigtsløst.

Yderligere har jeg ikke at bemærke i Anledning af de Udtalelser, der er faldet.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen omtalte Universitetets Studieforhold. Jeg har allerede haft Lejlighed til at sige min Mening derom, nemlig i mit Svar til de ærede Medlemmer Hr. Vagn Bro og Hr. Korsgaard, der først havde omtalt disse Forhold. Jeg henviser til dette Svar, som findes Sp. 825—26 i Tidenden, og som jeg ikke tror lader noget tilbage at ønske i Retning af Tydelighed.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen gav en interessant Skildring af det sønderjydske Arkivs Forhold og Historie. Jeg har indgaaende beskæftiget mig med Sagen, som den forelaa fra min Forgængers Tid, men Lovforslaget om at indrette det sønderjydske Landsarkiv i Tønder kunde jeg ikke uden videre føre frem paa ny, der maatte visse Undersøgelser til. Meget kunde tale for dette Lovforslag, idet man kunde faa en god Bygning og faa den meget billigt, og ogsaa andre Grunde kunde tale for denne Beliggenhed; men der er jo ogsaa blevet rejst Krav om at faa lagt Landsarkivet i andre Byer. For mig er Vanskeligheden ved Spørgsmaalet den, at der er en saadan Uenighed, en saadan Konkurrence — meget forstaaeligt naturligvis — mellem de sønderjydske Byer, og ogsaa andre Byer, hører vi nu; det er ikke Kolding alene, der optræder, det er f. Eks. ogsaa Viborg. Jeg kan jo ikke godt fremsætte Lovforslaget her i dette Ting med Stednavnet in blanco, men i øvrigt forsynet med alle Oplysninger om, hvad Arkivets Oprettelse vil koste, alt efter som det nu blev lagt i Tønder, i Aabenraa, i Kolding eller i Viborg, og saa henstille, at der søgtes opnaaet Enighed mellem et Flertal

og Ministeren om, hvor det skulde ligge; det kunde vist ikke lade sig gøre. Alle Oplysninger kunde være fremlagt, jeg har dem nemlig, men jeg maa forbeholde mig endnu i nogen Tid at overveje hele Spørgsmaalet, inden det kommer frem til Behandling her.

Hvad „Koldinghus“ angaar, sorterer dette jo kun for saa vidt under Undervisningsministeriet, som det er en fredet Ruin og altsaa underkastet Nationalmuseets Tilsyn; hvis der derimod er Tale om at opbygge „Koldinghus“ som Slot, hører det ind under min Kollega Indenrigsministeren.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit var betænkelig ved Ordet Skoleminister, fordi det saa let kunde blive til Skolemester. Det samme sagde en æret konservativ Landstingsmand forleden, og jeg svarede ham da med, hvad jeg nu svarer: jeg tror ikke, der er nogen Fare for en saadan — ja Forvrængning kan man vist ikke kalde det, for det er jo en meget god og hæderlig Beskæftigelse at være Skolemester, men der kan vist ikke være Tale om Misforstaaelse, for Minister betyder jo det modsatte af Mester; Minister betyder som bekendt Tjener, og Skoleminister betyder altsaa den danske Skoles øverste Tjener — jeg synes for Resten, det er et ganske kønt og et udtrykfuldt og rigtigt Navn. Men det ærede Medlem mente, at jeg forleden Dag var optraadt i Skolemesterrollen, det staar der udtrykkeligt, det var det, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit bebrejdede mig, og det ærede Medlem mente, at jeg havde været en daarlig Skolemester, ikke havde haft psykologisk Blik, ikke havde loddet hendes Karakters Dybde tilstrækkeligt. Nu vil jeg dog mene, at hvis en Skolemester i sin pædagogiske Virksomhed — lad os kun kalde ham saaledes, det er det ærede Medlem, der har nævnt dette, det er ikke mig, der i dette Forhold udnævner mig selv til Skolemester og Pædagog — havde haft et saadant Resultat, som det forekommer mig jeg har haft i dette Tilfælde, saa kunde vedkommende Skolemester egentlig være ganske stolt af sin Gerning — jævnfør det ærede Medlems første Tale og Talen af Gaars Dato, hvis den sidste virkelig skal betragtes som Frugt af min pædagogiske Virksomhed forleden Dag, men det er, som sagt, ikke mig selv, der har hævdet, at det var et pædagogisk Foretagende, jeg indlod mig paa. Under det ærede Medlems Tale sad jeg og nynnede ganske stille indvortes et Par Strofer fra „Figaros Bryllup“ fra Duetten mellem Marcellina og Susanna. Den ene synger: